

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38372

гр. София, 18.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
закрито заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **12012** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Образувано е по жалба от К. В. Д. чрез адв. П. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM- 1482454/21.10.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР, с която на К. В. Д. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата е обективизирано искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт. Излага твърдения, че прилагането на ПАМ засяга особено важен личен и обществен интерес, а именно правото на Д. да упражнява труд и да се придвижва до работното си място. Счита, че пътуването с личен автомобил за него е необходимост, а не удобство, тъй като живее в С., а работното му място е в района на кв. Ч. връх, на значително разстояние от дома му и без удобен обществен транспорт. Сочи, че е зает по трудов договор №007/28.10.2025г. със Сдружение „Ч. връх“, със седалище в [населено място], [улица], на длъжност „домашник, сграда“, с код по НКПД 51350011, като работата му изисква ежедневно присъствие на обекта и изпълнение на задачи, които предполагат физическо придвижване в града. Твърди, че предварителното изпълнение на заповедта, с което му е отнето свидетелството за управление на МПС възпрепятства възможността му да изпълнява служебните си задължения и застрашава трудовото му правоотношение и единствения му доход.

Ответникът – Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР при изпращане на преписката в съда не е представил писмено становище по искането за спиране на изпълнението на акта.

Съдът, след като се запозна и прецени писмените доказателства и обсъди изложението на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1482454/21.10.2025г. по чл.171, т.1, б. „ж“ от Закона за движение по пътищата, на К. В. Д. е

наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Актът е мотивиран с това, че на 21.10.2025г. в 13.50 часа, в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], Д. управлява лек автомобил С., рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Н. Т., след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drug Test 5000 STK с идентичен №ARRN 0013, като уредът е отчел положителен резултат за употреба на кокаин. Издаден е талон за медицинско изследване № 301502 за ВМА.

Съставен е АУАН серия ГА с бл. № 4788204/21.10.2025г. от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, т.1 от ЗДвП.

Съдът, след като се запозна и прецени писмените доказателства и обсъди изложението на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, подадено е в срок поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН серия ГА с бл. № 4788204/21.10.2025г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

Съдът приема, че жалбоподателят не доказва наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. Представеният трудов договор №007/28.10.2025г. със Сдружение „Ч. връх“ е сключен след като на Д. е наложена ПАМ и не е достатъчно силен аргумент, че е налице реална опасност от причиняване на значителни или труднопоправими вреди от предварителното изпълнение, осигуряването на защита на жалбоподателя или близките

му чрез спиране на изпълнението. Тези твърдени вреди не са противопоставими по значимост на визираните в чл. 60, ал. 1 АПК.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 връзка с ал. 2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. В. Д. чрез адв. П. В. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM-1482454/21.10.2025г., с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,б“ от ЗДвП.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :